

Overfarter, maatte blive Førere af 1ste Klasse. Begrundelsen er den, at 2den Klasses Førere have det samme Ansvar ved det store Materiel, der er betroet dem, som de i 1ste Klasse, og de ere tillige Folk i en Alder af 46—56 Aar. Det gælder baade Førere og Maskinmestre af 2den Klasse. Nu siges der vel, at der foruden 1ste Klasses maa være 2den Klasses Førere paa enhver af disse Færger, fordi de fungere paa forskellig Maade. Jeg skal dertil bemærke, at deres Arbejde er akkurat det samme, i hvilken Lønningsklasse de end ere, og man maa huske paa, at der ved Jdnævnelser af disse Førere af 2den Klasse fremkomme flere, der have mere i i Løn end de gamle Førere, der have gjort Tjeneste i mange Aar, paa Grund af, at en Styrmand, der gaar fra 2den til 1ste Klasse, medtager sin Anciennet, og hvis han er bleven Reservefører, har han ekstra Tillæg paa 600 Kr. Disse 2den Klasses Førere ville altsaa i mange Tilfælde komme ind paa en Gage enten af 2,800 Kr. eller 3,000 Kr., medens de nuværende 2den Klasses Førere i en Alder af 46—56 Aar staa paa en Løn af 2,760 Kr. — de 60 Kr. er personligt Tillæg. Jeg mener derfor, det vil være heldigt og korrekt, om disse Mænd, der have det samme Arbejde og Ansvar, bleve satte i 1ste Klasse ved de store Overfarter, og at 2den Klasses Førerne begyndte deres Tjeneste ved de mindre Overfarter. Det er et Ønske hos alle i Jernbaneforeningen, specielt den Afdeling, der omfatter Skibe og Færger. Der er 4 Skibsførere og 4 Maskinmestre af 2den Klasse, som ønske at komme op i 1ste Klasse, og det bliver for samtlige disse en Bekostning af 4,760 Kr. om Aaret, men Beløbet vil gaa ned, efterhaanden som Alderstillægene falde bort. Jeg henstiller til Trafikministeren, om der ikke kan tages Hensyn til dette Ønske, der næres af hele Jernbaneforeningen.

Det 3die Spørgsmaal angaar Lønninger til Mandskabet paa Skibe og Færger. Nu har enhver, der er ansat ved Jernbanerne, Nat- og Milepenge, der variere fra 55 til 12 Øre pr. Time. Derimod har Mandskabet paa Skibene og Færgerne, selv om de have aldrig saa megen Nat-tjeneste, ikke en eneste Øre i Nat- eller Milepenge. Jeg mener, at der i det mindste burde tages det Hensyn, at de fik Natpenge. Det er et Ønske, der næres af hele Mandskabet i Skibe og Færger, og jeg tror, at ogsaa deres Kolleger finde det naturligt, om de bleve delagtige i de samme Goder som de ved Jernbanefarten ansatte.

Ud over dette har jeg intet at sige, men jeg skal tillade mig at henlede Ministerens Opmærksomhed derpaa og haaber, at Sagen vil blive tagen under gunstig Overvejelse.

Anton Jensen: Jeg har tilladt mig udenfor Ændringsforslagslisten at stille et Par Ændringsforslag til dette Afsnit af Finansloven. Det ene angaar en Holdeplads ved Herfølge. Denne Sag er godt kendt her, idet den adskillige Gange har været til Behandling. Det andet er et Kystsikringsforetagende ved Fakse Ladeplads.

Da jeg i Fjor holdt en lang Tale om Holdepladsen ved Herfølge og dens Forhistorie, skal jeg ikke gentage det, men blot henviser den højtærede Minister, det høje Ting og Finansudvalget til denne Tale, der findes i Rigsdagstidende for i Fjor, Sp. 3036. Jeg skal dog gentage, at dette Krav er af meget gammel Dato. Allerede i 1889—90, altsaa for 15 Aar siden, siger og skriver femten Aar siden, blev der første Gang stillet Forslag til Finansloven om denne Holdeplads, og siden da har den stadig været til Behandling og Forhandling i Tinget og til Samraad mellem Ministeriet og Finansudvalget. I 1891—92 blev der saaledes afholdt Samraad, og i Samlingen 1893—94 blev der endog stillet Forslag herom af et Medlem af Finansudvalget, det ærede Medlem for Ribe (Busk), der da var saa elskværdig at stille Forslag derom til 3die Behandling. Den daværende Trafikminister, Ingerslev, svarede den Gang, at Holdepladsen ved Herfølge var mellem dem, der vare nærmest til at komme i Betragtning, naar ny Holdepladser skulde oprettes. Det sagde man altsaa allerede i 1893—94. Flere Gange har Befolkningen sendt Deputationer til Ministeriet, og hver Gang har man faaet gode Løfter, men heller ikke andet; Løfterne ere ikke indfrie. Sidste Aar kom der et Andragende, undertegnet af 160 Beboere, og et lignende foreligger i Aar. Da jeg i Samlingen 1901—02 omtalte denne Sag her, svarede den daværende Trafikminister, Hage, at før man kunde oprette en Holdeplads, maatte der oprettes et Billetsalgssted, som skulde bestoes af Beboerne; viste det sig, at det betalte sig, vilde det ikke vare længe, før man fik en Holdeplads. I god Tro dertil tog da Befolkningen sig sammen og indsamlede 4,000 Kr., hvorfor de byggede en Bolig til Billetsælgeren, og desuden afholdt de Udgifterne til en Byggeplads for den forventede Station, samt til en Stations-